

శ్రీరస్తు. 1517
 144223
 149 జానకీపతిశతకము.

ఉ. శ్రీకరభక్తమానసవశీకర కాఘ వరాహ భా
 ద్ర నేనీకరుణాకటాక్షమున నేర్చుకొలంపిగడిం
 దిభక్తి నానైక నిర్మలతపవ్యమలభాతిరణంబెదో
 మీనుతుల్కృపాలోక సతప్సలెన్నకెద లొగొని
 బ్రోవుముజానకిపతి. (1)

చ. చడువునున్నదానమల సత్యముసరిధ్య
 హుళక్కిపూజలొమ్మకన్య సత్యవాక్యములు
 మిథ్యజనంబుది నాస్తివస్తున పదవృక్షలన్నియుక
 లుగపారముమట్టమభక్తిలేకమీ సదమలనామ
 క్తిరనలుచాలుతరింపజానకిపతి. (2)

ఉ. స్నానము సేయి మోపగడుగంధ్య జపంబు
 లుజేయనీపనాభ్యాసము సేయనేరబగధర్తముతె
 వ్వియుజేయబెన్నిభుల్ గాననెరుంగ మూఢుడ
 నొకామొక వేళలరావరామనీమానితనామక్తిరన
 లుమానక జేసెకజానకిపతి. (3)

చ. పరులధనంబులన్న పరభామినులన్నపరా
 స్మనున్ననా ! తురత బరిగ్రహించి శరితోషము

నొందుదనాఁత్యుపపద 14-రమ లజ్జాచి రంబు
 మవికల్పమునన్నెడి తునాయు స్థిరము
 నెప్పటికిదేనతలించునుజాగ్రీవం. (ర)

ఈ బాటను గొప్పనంటి' ను - పంపిగా ౩-౭-౧౯౫౪
 గాననందీగారి పంపిగా రెవ్వరించి దేశంలోను జూ
 డసునంటి వేధలే! వెంటనుంటకుండ వెనుకంట
 నునంటికి నుండునంటి నొకటి కంటికి ముఖ్యమైన
 శక్తి కలవిలు (త. జానకి పత్రి.)

ఉ ఆడినదప్పని టిపిడ నావపుబట్టి నయట్టి మా
 టిపిడ నాడవ టిపిడ యెందు వరి నానల గిన్నుల బా
 డివంటిమా! వాడిని యి పడిమ టిపిడ వాడిను గా
 నిదెత్తాన మాంటి నా! గోడి నె నిగామివ పటి! నుకా
 రెనంటిని జూనికేపిల్.

చ. చిలుకను పెంచి ముగ్ధులకు చేని యకుల
చ రానురానుయః । ౨ బుకులు నేర్పుచు బలుక
బుకి నొక మొగి తం చునె । పలునగు కీకథ
ల విని యుభక్తి నాన ములుచ్చు యెచట । బలమ
గు పాపబంధముల బారిన గంటి జాతీయ. (౭)

చ. గుడిసే దేవతా వాధావశాత్తొనగ్గన్మము
వాప్రజ్ఞులింబుచింతావేరవడిగోవుడపినువిపువ

ధిగవీరయ్యచేపాపములే । మునుపక రాను రాము
యి . వాత్రునశి చునురలే నుండును । స్థిరము గ
వేగా ' లక్ష్మీ ' పడేనును లేంతయుజాన కప (౮)

ఉ రాము డెవలను నొకటి యి యి రాముడను
నొకాక జానకీ గాము డెవలను నొకటి గు గాము
జెయింబు మేటితోయి । శ్యామ డెవలను నొక సక
లరాత్రునపైన్యలి రాను గాను నే । నేనుని ప్పిచ్చ
య్యాయనయే చికితే ప్పవె బాంకేపనీ. (౯)

ఉ. ముద్ది డగునా కొద్ది డెవలగునెడ భిల్లు
మిడుమి డా । మిడు మిడు మిడు విదయా రహిత
దని గానగ నా . శో । గాన్తు డనామ్మనైని నిదె తాపక
తాన్యము నేయిగురికి । దిక్కిము నాదు భాగ్య మెటు
జేసిన జేయుముజా . కివనీ. (౧౦)

చ. పెగపక నొకటి పాటకలి వేడెనద్రావిని
గ వేళ నే । మునుపక రాను గాను యనునంతలు నా
రదుహస్తపేణు । స్వరముగ నాలుక కొలుకు జా
తెడుభాగ్యము నాకునీ వేభాస్కరపలవానిక చు
ద్రభవసాగరి తొరక జానకీపనీ. (౧౧)

ఉ. నన్వలుకుల్లు నెన్నెన్ము నల్లనిమిదు ప
గింపిలైముకాని వ్వరింగె నాయెడ బుద్ధి

యాతన మొప్పుబిల్పినా నెవ్వగ వాయతారకి పరి
మకలమంత్రము పన్యసించవే । దన్యో సుపద సెల
తగ గాన్యము జేసెనజానకీవత్ । (౧౦)

ఉ. నీరజ బక్తిమై మెలగ నేర్చిన వారికిఁ పుణ్యక
ర్మముల పాపములై యూపనలు పైబడసంగ ను
గానువ పుణ్యముల నిజ జేర్చునై దైవ్యసు
హాను గావన దోస । ప్రాప్తనిన మ్మినాడ ను బం
టుగ నే మును జానకీవత్ । (౧౧)

ఉ. కించు ను నుచు బ్రతుకుకాలుని గూతల
జేసు నెట్లు శంకించు దెట్టలన్న మిముగే వలము
న్నునయంచు వానిబల్ । గుఱును గొన్న పాపముల
గోముగ చచ్చు పనిగావని ముల్ । కంపములయ్యె
గానరిగలు గానసుతంచెనజానకీవత్ । (౧౨)

ఉ. భో నయ దెన్న శ్రేయములతోమల కూగెను రా
సులన్న । రాసులు గాలె తావకి కథా శ్రవణు
లెనగూర కూలికా । గానలసోప నిష్ఠుగతి రాక్ష
స సైన్యముగాను గావనీ । దాసుడీవు నాపతివితథ్య
మునెల్ల బ్రకానకీవత్ । (౧౩)

ఉ. రాక్షసుఁ డెన్నియనదండ్రునకొదగనీ వె
నుచు నా పాపమునీ దెబ్బ ధుడనై దైవమును ను

‘వేదాజగోష్ఠాత్రమైవస్వినైః, సత్యమగీవని
సమ్మినాడ, ఏభ్యాతీనన్ముగ్ధాః పితృః పితౄః
క్షణజానకీనీ.’ (౧౭)

ఉ. గంధమురాసుచంద్రశరీర, జగిల్లెల్లీకా
సాంధ్రే నేపిండుధరోగ్ర, వీరభలుండు, కొంప
జూల్లిల నేనీ సుండుకు జేరవాడగా, పైంప వేడిగ
జూలనాలెక వేలండుశత్రువు నాభయ దాసమొ
సంగ వెజానకీనీ. (౧౮)

ఉ. పాయకినిల్పినావు పాండవభామినిచీ
లలాన్వేషిల్లముసేపిన్వసంపనియక్షయజే
లములిచ్చిండునే! నేనుడగానరాసుయనియె
ప్పుడువేదానారణ్యరథో! పాయకితాగుడైతి
ననుబాయకియంపముజానకీనీ, (౧౯)

ఉ. భ్రాంతజలమునెరికిలు బాయకి మోస
మునొందితిక్కటా! పిశులుగాన నేడిసకి వేసరి
మానితిన్సృజ్మలం! జగంముచ్చున సరసీ
పహంకతతిక్కిల్లె! సాంతుడనుజిల్లెనట
పవద్దునగాకింజానకీనీ. (౨౦)

ఉ. ముసుకరిగాడించుముదవెన్ను, పాప
వేలితలచునీసంయమనాకు వేలెనీతలచు

నంపకలిచ్చి కలవాడు నమన వాడు, నాటి
 తివాకి నాన చిచ్చియుండునీ! ఎంతయు ను
 నేటి నుకొలుపుధి దేవు వెజాననీ (౧౧)

ఉ రాముని పట్ల యిట్లు గాము పనాయలు
 వేల్పునాననీ! గాము పురోము నీడ జలు గాము పు
 వాల్పునాననీ! కాదు! రాముని దిక్క నాకు
 హరిగల నానె గాకటంకు నానాస్వామిని పే
 గాను గిదిదా! యిట్లు నాననీ! (౧౨)

ఉ రాముని పట్ల యిట్లు గాముని పట్టుక
 బంట నేనునా! గురు ముగ బంధులికి నేటికయే
 మిథుకి చీకాన నానాస్వామి పట్ల మిది నాస్వా
 మునాన పనేనీ! గాదు! నానాస్వామి కలెవిని ని
 న్నులు పట్టి (౧౩)

ఉ ఎలల నానాస్వామిని పదితి రాము పరా
 కు నేదలీ! నందుకు జే సును తిలక రీపిక రక్ష
 రేకు నానానంపముల వెలుగు, చంద్రునీ వెటు
 లోలుయూధి! న్యంపం పేలు నానాస్వామి చక్కని
 జేయు వెజాననీ! (౧౪)

ఉ బాగునె న్ననీ! వెలుమి బంగమోరన బం
 ధునీ! గాదు! బంధులు యిట్లు నానాస్వామి
 రక్షణ! నానాస్వామి యిట్లు నానాస్వామి

సాకభయంబొసంగుమీ! వంధన సేయకయ్యవర
దాయకి నాయక జానకీపతి. (౨౪)

ఉ. నమ్మితిరాసు చంద్రమది నమ్మితిరాజసు శం
క్రమేలుగానమ్మితిశీలికాసాంధ్రక మనమ్మి నినాస
దకోర వంద్రనానమ్మిక లేమిజె నెలఁపైఁబ్బగ న
హుళలు గానివారలకానమ్మి యానయాభివ
రంమ్మితినికామదిజానకీపతి. (౨౫)

ఉ. నమ్మిచనినైనమ్మనలెనాదియట్లపిరోధిత
మ్మనికాంమ్మినరాజుజేసినవాధల పాలితి దైవ
రాయనేనమ్మమలెన్మొకమిగుల నమ్మితిదర్శలక
న్మచిత్రనాక్యమ్మలనను నమ్మితి నభింధక్రి పాని
ధిజానకీపతి. (౨౬)

ఉ. వింటికినివె బంటుననివింటిని నామ నంటి
యుండగ! నొంటికియెంటి నేనలచు కొంటిగ దా
యనినమ్మియుంటి నే! నొంటివ బంటుంటి నీటు
నొంటిగ నొంటునునుండి యంటికిగ! గంటికిబంటురె
ప్పవలెగావగ దేవారిజానకీపతి. (౨౭)

ఉ. అంటి భకచే నుభయంబొకయింతుక లే
కనమ్మి నేనుంటి బంటుబంటకి న నొప్పికిఁకొ
లిత శనంటిసీకి యెక మేటికింటి నను గాచుట నీకి

జానకీపరిశ్రవము

విధర్మమంటి నోకంటికెతప్పరీతినను గావుచు
టినిజానకీవతి. (౨౦)

ఉ. పటుతరతావక్తొల్ల సదపారశు భాస్యశిః
స్తరీయహృత్పటముననిల్పినిల్పి ఘృభుగవిరా
భువరామభరత్రు ఘోజకాటినుతి గామరామయ
నుసాను ధారసమబ్బరంబుగాఁగఁటసఘటకు
టంచునదిగొంతగఁగ్రావిజానకీవతి. (౨౧)

ఉ. వద్దికిజేభభక్తిఁఘుల్లిభునెనుఁ మిన్నాడనీ
బద్దిగదిత్రానానందపంకజమోదలజేదినాకునీ
సద్దులుజెప్పవేరమనోభనగామరామభర
త్రయోమధురగామచంద్రనిగుమోమిటుజాప
వెజానకీవతి. (౨౨)

చ. తలవినలేదు నితయికదైవసమూహము
లంకుమంతకాదెలసినవారలెంతఁఘనధీయుతు
లంతటిచాోహంతదేనిలదినకొంతసంతసముని
శ్చయనింతశనిశాంతశాంతనికాగొలుతుననంత
యంతఁఘనజరమగ్గజానకీవతి. (౨౩)

ఉ. చురీతీమీగుదిరసందనహపముమంక
హసనముగానాచనకొణలానితవిలాసకనముకా
వలసన్నుకొనకుటకామేవకమేఘవణకామగు
మేనునయప్రియచారుభావముకాశ్రీచరణ

స్వయంబుమది జేర్చితలంచెదజానకీపతీ. (31)

ఉ. పాండురకీర్తికాదుధరక పదిక రాంబు
జయోగ్యమద్భుతోద్బంధము దండితారి భుజద
క్షము దారుణభీతరాజమాతాండము చండకాం
క్షముగదాఘనకాండవినద చాగుకొండ్లము
మ్రంపవాతటతటల్లుపెట్టెల్లునజానకీపతీ. (32)

చ. అతులజగత్పతీప్రముదితామరదివ్యగతీను
ధీరతీనతతగుణోన్నతీవిమలచారుషతీదినరాజ
సంతతీనుతుకమనోధృతీయపితకుంభిపతీదిరభా
గ్యపద్ధతీచతురవచస్థితీనతతసద్గతిమద్గతిజా(33)

ఉ. పమిరరానుచంద్రయికి నేటికి నేచెమి మాటి
మాటికికా పామనుడబనోమగుల పాతక జాల
ములోననుండునో యేమియొనచిక్షాన నుతుని
యెగులపండికికిన్కబుట్టు నేనీమదిచింతగింపు మి
కనిక్కమునమ్మిజానకీపతీ. (34)

చ. కటకటరానుచంద్రననుగావగదయిటు
వేగరాగచేపటిలమనమ్మలైపులక్రూరభ
యంకరతజకాంబులకా బలుతరి రోపభీషణత
బాధలతెట్టగతాళజాలనీ పటుపిశి భంబులందుని
మిపారగదోలవెజానకీపతీ. (35)

ఉ గామభవద్దనోన్నమితరంజిత హాసస
జయైనమీ । గామనుజాచిశాత్రపుమరమ్యతః
సుగాదిసంతతో । ద్వానునుడాసి వామకమిదై
మనె చినరోసిశత్రులన్ । దోమలజేసి మితు
నుదోర్జ్ఞానిపద్మిత జానకీపతీ. (౩)

ఉ. దిష్టులకుప్పయోఃఘుకులోన్యమ సేవక
ల్పభూజమా । మిప్పరెయ్యాపథారసముయప్ప
కప్పటికుప్పల్లుగా । గుప్పవెగొప్పమేల్పసిడికి
ప్పలుతెప్పలు గాకినంబముల్ । గుప్పినరీసెన్పు
మదిగోరితనిప్పుడుజానకీపతీ, (౩౮)

ఉ. ఎన్నకలంచుకొన్నరహశీయతరంబగుమీచ
రిత్రమల్ । గన్నలగిప్పుకొన్నఘన శాశుక మా
సుజనప్రసన్నమా । యన్నబుగప్రసన్నుగుజ్ఞానవ
నిగొనియాడ నేర్తు నేనన్నతదివ్యనానిజనసా
హసవిక్రమ జానకీపతీ. (౩౯)

ఉ. హ్రూగుడద్రోహుడకామిగులగుల్మీగుడకాభ
లుడకాజడాన్తుడకా । జాగుడ బోగుడకా విషయ
జాతుడబాపుడస్వామి హూతుడకా । నేరుపు లేడు
యీమరినీనిధి నాటగి నోరయ్యాభినా । నేరుపు
లన్నరీ వెనుమినిన్నునినమ్మితజానకీపతీ. (౪౦)

ఉ. ఎక్కడతోచకేనుచునసంతయుఁడఃఖము
నొదిపెప్పుడెఁగి గ్రుచ్చునఁన్నదల్చుకొనిగాచె
దినంచువాదీయతాపముఁగియుక్కిరించినంత
సముమెరుగుదునోయనివింశిచంద్రయోగకర్క-
నిరాగుచంద్రయనినన్నతీజేయుదుజానకీ. (౪౯)

ఉ. ఇట్టిబజాడనాబ్రతుకు నేమనినీకు వాచిన్న
వింతుమోనిన్నఁ నమ్మియుఁటిను నేరములెన్న
కుచంపినీప్రపకఁగిన్నపుడేయచుంటివారి నాపిఠ
మంతయుజెప్పుకొంటిప్రకీర్తనది తానువఁటినినా
కాంగిదేహారిజానకీవర. (౫౦)

ఉ. నమ్మితినిన్ననెనుచురనన్తునుయెప్పుడైన
కానినిన్నమ్మినవారికొప్పునునాశములేదనిబు
ధి నెది నేలొమ్మి లేసేతెచ్చి నుచు నామెరదీనుల
నాలకించినఁగిమ్మికిచ్చి కావుమున నాధచక్ర
హరిజానకీవర. (౫౧)

చ. పిలిచిచల్లె. వేమి నను బ్రేహతొగిన్నల
బాడ వేమి నేగల దినశిష్యుల్నిమిది తప్పుకొబాచె
ద వేమియయ్యయోగిలుచుచునీ దేవిక్కినుచు బ
ట్టితనీపదపన్నయిచ్చును. గిలుచుచునంబుజేసి న
గుబాములకెట్లగుజానకీవర. (౫౨)

ఉ. దండముదండమయ్యముర దానవ సంహరి

యప్రమేయనే! కండిగనీ వెదిక్కనుచు నెప్పుడు
 స్నుభజింపు చుందునో! భండన విక్రమస్ఫు
 పాలితదాసజనానుమోదనా! దండనునిల్పిక
 మికభన్యనిగాననుజానకీపతీ. (౪)

ఉ. నన్నిట నేవకయ్యరఘు నాయక నేశగణం
 వేడితిక్క! గన్నది కానువయ్యన పకంబద లేడు.
 భక్తి పొషయూ! పన్నె శరణ్యయోనిఖిల పాప
 యోదగదీశనీర్మలక! పన్నె సమాలకించినను వేద
 క నేలుముజానకీపతి. (౪౬)

చ. పటుతగ మైచక్రములబాధల నొందుచు ని
 న్నునిచ్చులో! నెటువలె మ్మివచ్చు నీక నేమిర రా
 ఘవ రానుచంద్రనక! గిటకటయెట్లుగావెన మో
 కారుణి కౌత్తమయన్నదీయహృత్పిటమున నుం
 డియేలున సుపాండుగ నెప్పుడు జానకీపతీ. (౪౭)

ఉ. విన్నపగున్నమాటవిను వేదగునిన్నని నమ్ము
 కున్ననీ! కన్నదయాభుని కెవరు కన్గెన జేయుము
 నిమ్మిమున్నమా! పన్నుడనెన్ను నీకృపకు పాత్రుని
 గావయిజూచి వేగనా! కన్నులకర్పదీరని నుగన్గె
 న జేయు వెజానకీపతీ. (౪౮)

ఉ. ఈరస మేలనీకు విను మేలికనీవని నమ్మియుం

జీగా! నేరుపు లేదు నావలన నేరము చెన్నియు గల్గి
యుండినట్లగుచున్నది. గూరిమితల్లిగండులకు కోపములుం
డు నెరామచంద్రునీ! పేరిటి వాడన మ్మున నుపేను
తొజ్జాడ వెజ్జానకీపతి. (౪౯)

ఉ. తాపముమాన్విపాపములగగము చేసికృపా
రసంబువే! నాపయిగుప్పిగుప్పిలమునా నుము నా
హృదయంబులో పలక! బ్రావుగినిల్చియూ పదల
బాపవేనీచరణంబులెప్పుడు బాపనిచ్చియుంటి
ననుచాయక యుండ వెజ్జానకీపతి. (౫౦)

ఉ. ఎవ్వరివేడుకొందుకి నెవ్వరుచన్దగుణించు
వారువే! లెవ్వరుయెండిచూచిననునూ మహిలో
పలనన్నగావగా! మివ్వరిలోని నీవెయని మోద
ముతోశరణంబువేడితే! నెవ్వరిమాన్వియేలున
నునీరజలోవనజానకీపతి. (౫౧)

చ. పశుపతిచాపముకాదునిమి బాహు సగాత్ర
మమొప్పుజానకీ! శశిమఖి బెండ్లి యాడిమునీ సే
వ్యుడనైజగమ్ల మెచ్చగ! దశమఖిదుండయూ
డనుజుతిమ్మనిబట్టముగట్టితండునే! వెనకి నుచాల
నన్నిటినవేధల బెట్టకుజానకీపతి. (౫౨)

ఉ. తావక నానుముక మదినిదిప్పు నల్చిన పా

రతెప్పుడుకా | బాపనుతొడు రౌనురియు బాపము ల
న్నియు బా యుక్తు శత | బోవును గండదో పములు
బొంకవులే బలు జేవ వెప్పుడుకా | శ్రీవిల స్థి
సంపదలు జేసుకు నెప్పుడు జానకీపతి. (౧౪౩)

ఉ. ఎన్నిమాటైతెంప న సెంగయునుచు నుచి
తెతప్పరా | ఎన్నిక లేకును మృధుని శీర్షర గాఘ
స రామభక్త నే నెప్పుని వేడ లేకును నేమియు జే
సి ననీదా సేయును | నెప్పుని వేతికియ్యకి ను రేయి
కొనీవికి జానకీపతి. (౧౪౪)

ఉ. నిన్ననిచాల నెప్పు తిని నెవకివామర నన్య
బా యుదో | పన్నిగిల్చి నూబరకి భావమునంబు
బాదీ చూడలే | యెప్పుయు బాదీ బాదీ యె
గజేయ వెరాను చంద్రిక నన్నకు మారునింబ తెను
గాన వెలేఘము జానకీపతి. (౧౪౫)

ఉ. ఎన్నిటిదాక సోతుకాకి నెన్నకునా కను బణ్య
పొయ్యెదో | ఎన్ను మెంత రేసుచు పలులు మూలు
కయు యట్లతివున్నదియెని కారణము యొక్కని
మాత్రమున న్ను గావునీ కన్యకు నాకుదిక్కెనిమిగ
గమలేనా జానకీపతి. (౧౪౬)

చ. గ్రహములు దానన్ది హాదమున బాసములు కా

పశీలశౌచముల్ | గ్రతువులును శ్రతంత్రము
 గారచనిదానములస్విగాఢముల్ | సతతము జే
 నంగలదెసర్వమునీసమున్నులకీ | చతురత
 హిక్షునాగ్ధవసగతి జేర్చువెజానీతి | (౧౪౭)
 కదానము సేయునోపల రిభక్తియు సేయిగనోపని
 స్సనేనానుగనిల్చునోప భిక్షానము నేపరుల
 నోసనో | భావగురారణిసన ను భావములోపల
 చల్చుచుండగా శ్రీధిమాక తెచ్చుభువనేపితరా
 ఘనజానకీపతి. (౧౪౮)

చ. పరసతిమోముగన్నులునుదానోలంబులు
 గంధరింబునుకగురునిపయ్యురూకబొనులుగో
 మలదేహముజూచినప్పుడే | పరువులు వాగు మో
 హనుది బా యుడునిన్నులం చలేనయో | కరుణ
 వహించియెగతనిగాచద ప్రానినుజానకీప. (౧౪౯)

ఉ. శరణనియన్నమాత్రమునజయ్యనగాక్షప
 టంచువేదముల్ | స్థిగముగబుక్కుగానిమనిసిగ్ధము
 దోచదుయెంక బాచినక | మొరళిడి ననుకేసరితి
 మ్రొక్కినజేతులుకాయగానెనీబిరుదవియెం
 దుబోయెమురిభేదనజెప్పివెజానకీపతి. (౧౫౦)

చ. కరివరదాప్రమేయకరకంఠసనీమతదీన

బాంధవా! పరచిరకోమలాంగమధు సూదనలోక
శరణ్యయిందిరాధరశర శ్యాధి రక్షవర దాయక
సూరిజనామవంద్యనే! నిరవుగనీకశానుభవ మే
వృదుజే సేవజానకీపతీ. (౨౧)

ఉ. ఓగఘనామచంద్రకరుణోజ్వలయోదశ
కంతచుద్ధి నో! దానసుభోగభాగ్యశుభదాయకశ్రీ
రమణీయనోహరామగిమిణోడనీకృపనుకొంచ
కసంపదలిచ్చి కావగా! భారమునీదెకాదేనను
వాయుకు మేవృదుజానకీపతీ. (౨౨)

ఉ. ఇందిరీపుగూడకొనియిక్కునా! జమంది
రంబునక! బొంతుగినిచ్చియుండయును పూర్వపు
లేము బుడాపినమ్మనానంతమునొండజేయు రఘు
నందనయిప్పుడనేకభాగ్యములే! సంపదజేసయే
లుకొనుమాశ్రీసరిక్షుకజానకీపతీ. (౨౩)

ఉ. కాసలలోనికీపుబహుకీర్తి మామొందుచురా
క్షుసావలిక! మూరిపధిరచయోగ్యయనుబొందు
గి నేలొందొట్టికీక్రియ! నేనుగ్రాహమణవిడివి
యొక్కడదోదక సుగ్ధవారిమో! భానుకు లేశ
గ్రాహమునబట్టుగల్గవెజానకీపతీ. (౨౪)

ఉ. ఎచ్చిపనమ్మబాతునునెచ్చిపనంతసను

కునిన్ను నేనెన్నడును జూచు నేయరునుయెన్నడు నా
కభయంబొసంగెదోయెన్నగ చాల మ్మిదియె
వ్యతివాదముగానునున్నది మృతజాని లేజము
మిగల్గి జేయ వెజానకీపతి. (౨౫)

చ. వెరపునుదోషముక భయము చేపానుతి
తయునుపట్టినంతి బొంగిలగిసేక భాగివలె వ్రాజ
మందునిజేసెజ్జానముకానిదినియ్యునెయి మిలే
భలబెట్టిక భక్తిపూరితమున నున్నది బా
హుజేయ వెజానకీపతి. (౨౬)

ఉ. ఎవ్వనిచేసెదామరమున నెవ్వనిచేలయమ
దురీనమై నున్నది మరల మరల మెవ్వనిస
న్నతనేయమెదలెదమున్నది నెవ్వనిభుస
కీర్తనకొక్కటి మరల మరల నెవ్వనిమాన్యు
జేయమనెదలెదమున నెవ్వనిమాన్యు. (౨౭)

చ. పరమమనోహరమృతమృతమున నున్నదిగ
న్నవానిశ్రీనిరహానిమలమృతమరలనాయనీ
సులక్ష్మణిచూపానిలమరలమరలకలలమరల
రికికసమధూచానున్నది మరలమరలమరల
నుసేయముజేయజానకీపతి. (౨౮)

ఉ. దినయనీదుశాపములుగల్గెదలెదము భాగ్యవతి

స్థయన్ బేదరగనీక బట్టుకొని చిత్తవికార ములకు
హరింపుచున్ | నుదినినుగట్టి జేసుకొనికాన్తరమెల్ల
నుదీరసారెనున్ | వచలగనీక నుండెదను వాంఛలు
జేసురుజానకీపతీ. (౧౯)

ఉ. వేద ములున్ బురాణములు వేయుము
భింబుల శేషుడాదిగా | నీదుగుణంబు లెండు
టసు నేరరుయెన్నఁదైనశక్యమా | శ్రీధరశేషభో
గసుర సేవితనీచహాన్ | నున్నప్పైనా | మీరనుయించ
వేసకలమేదినినాయకి జానకీపతీ. (౨౦)

ఉ. కీటక మాది బ్రహ్మశుద్ధ శేశవుడాధ్యుడ
నంతరూపముల్ | పాటిగివాల్చి యూధువన భార
ములెల్లనుదీర్చి నెట్టియోగ | నాటక సూక్ష్మ ధారిచర
ణాంబుజయుగము నా శిరంబున్ | నేటుగనిల్చి
కావునననీరజతోచన జానకీపతీ. (౨౧)

ఉ. కేశవ గాహకృష్ణ సరసేరి మాధవ శ్రీ
నాధనా | శ్రీ శని మేక విష్ణుసుర సేవిత శ్రీహరి
పర్యనాభిమా | యోగము చాలనెన్ని తినిపటో ఘనపుం
గవిశ్రాంతిమానుగో | ల్లాసవికాస కావునకలూసుర
వందన జానకీపతీ. (౨౨)

చ. పనయపానమునందనుల వాసవుడాదిగదే

తావగుల్ సనక సనంద నాఖ్యలును సాత్యవ లే
యపిభీషణాదులున్ గనుగొన లేనీదుపద కంజ
ములొడల మోపినానుచున్ యనవర తంబులిల్పి
నినుయామకొ నెప్పుడు జానకీవత. (౭౩)

చ. ఇరుదెసశంఖచక్రములునింపుగిపీనులగుం
డలంబులున్ మరకతహారముల సరిసమాడెను
లక్ష్మీయునొలలాడగా పరువడివచ్చినా హృద
యపంకజనుందుచుండి యాకలన్ యగువుగని
చ్చినుస్థిగుని హేముగ నేయ వెజానకీవత. (౭౪)

చ. కరిమొర పెట్టిన వినియు గ్రక్కున శేషు
నిమీదనుండియున్ యగురువడి వచ్చియామకరి
మక్కణగిందిగజేందు గాఁతొ ధరగల నీదుభ
క్తులకు దాపనినమ్మితి వారిలోనన్ బరువడి యె
దియేలుకొనుపార్థివ సన్నతజానకీవత. (౭౫)

చ. ఒక్కరిజేసినాప గతులోర్వక మశ్మరము
ప్పట్ల గానికొక్కరినిన్న నేరణుననత వేడుతెరిం
గెనుంగవా యొక్కణింది వేగిరము యుక్తి
యుంచక వారివందరిన్ గ్రక్కునదుంప వేపర
మకారుణి కౌత్తన జానకీవత. (౭౬)

చ. పరులకు శతకీర్యక నెపంకజలోని నీదు

హస్తముకాగరివరుమీదనుంచిత్యపగాదినరీతిని
నాసిరింబుకాగరివరుగహస్తముకానిలిపియింపు
గదంధనసేయకేసుకొనరనఖవాసుదేవసుర
నాయకమాధవజానకీపతి. (౭౭)

స. హరిణియుదుకిఖనందుచనుయూర్తరవంబు
ననెక్కబాధదేహరికిగుణాపిధేయననుయూర్త
సగాపుచుటన్నియప్పదేయెరుకునధించియా
హరిణినెంకయుగావవెగానుగామనీకరుణను
నన్నుగావునవకంజనలేక్షణజానకీపతి. (౭౮)

ఉ. రామయిదేమిరానిపగాధురదర్శనులేచు
చుండగానేమియెగుగనట్టులనహించుకయు
న్నవనేమిచెప్పరానీమదికంతసహ్యునునేనిక
నెవ్వరులేరురుక్షణేకొమలనీలవణారఘు
కుంజరమగ్ధతిజానకీపతి. (౭౯)

ఉ. కానికికావరంబుననుకాకముజానకీగౌ
రజీరినకామినిశిరంబుదుంతునవిప్రగారియువేసి
నతీవ్రబాణమైవానికివెంటనంటిననుద్వియుమీ
శరణంబుజొచ్చినకాభూనుతకాపవేకరుణపట్టి
యుకాకముజానకీపతి. (౮౦)

ఉ. శరణనియాపిభీషణుడుజక్కగవేడినలం

గట్టినఁగ్రామీలతోఁగోలుయూర్పుకొని లేశము శా
యులేకనుద్దులఁగ్రామగనీప్తి శాపములగొట్టు
బాపవెనీయిశంబుయా । శూలికి నైన యెంచుట
చోద్యముగాదటెజానకీపతి. (౧౦౬)

ఉ. వారిధిజొచ్చిసోముకునివచ్చియువేదము
ల్లదెచ్చియుఁగ్రామతనాధుకిచ్చితివిసంకజతో
నదేవదానవుల్ । వారిధిదర్శనూనరమువాసిగ
త్తితికూర్తరూపమై । యేరికనీకుసాటి జగదీశ్వ
రాధువజానకీపతి. (౧౦౭)

ఉ. భూమియుజాపచుట్టుకొని పోవగనీవువర
హరూపమై । భీమపరాక్రమంబుననుబిట్టుగ నాకి
నకాముమ్రందియుఁగ్రామినియెప్పట్లబోలు
పొందగనిల్చిననీపరాక్రమంబీమహితోననెంచ
గనుయెవ్వగులేరికజానకీపతి. (౧౦౮)

చ. స్తంభమునందుబుట్టిసురశాత్రుడైనహిర
ణ్యకశ్యపుఁగ్రామభవణరిదియాదనుజజిక్కు
గజేసిసురల్నుతింపగా । గింభకుగానీయేలితివిది
వ్యమనీమప్రభావమెట్టిదో । స్తంభజనారసింహ
యనిసన్నుతిజేసెతిజానకీపతి. (౧౦౯)

చ. సురపతిరాజ్యముస్థలియు శూరతబుచ్చుక

లుచుండగా । కరుణ దలిర్పక శ్యపు సగర్భము
 పదునగుజ్జరూపమై సీరి వెలుగంగబుట్టిబలిశీఘ్ర
 గ్రుంగగ ద్రొక్కి- రాజ్యము ౯ । మరలగ నిద్వి
 గాసురలనున్న నజేసితిజానకీపతి. (౮౯)

చ. బలయుతులైన రాజులనుభండన మందు తృ
 కరించిభూ । వలయుము లోపలఃసపరివారము
 బలశక్తియుక్తుడై యిలఁగుతి కెక్కి-రాజ్యమును
 లుచునుండగ గాఢవీర్యుని ౯ । జలమున వేయుబా
 నులనుచయ్యనద్రుంప వెజానకీపతి. (౯౦)

ఉ. తాటక నేసితత్తనయుదర్పణుణందియు వా
 క్కుండియు ౯ । నేలుగ రావణాదులను నేవణ గం
 దనీమశక్తియు ౯ । పాటియుచప్పెనేయకటపద్మ
 లోచననామశశ్రుల ౯ । దీటనియున్నవారినిదె
 ప్పునద్రుంప వెజానకీపతి. (౯౧)

ఉ. రోహిణిగర్భనందుననిరూఢుచి ౯ బలరా
 మత ౯ సము । స్నాహముచేత దేవతులు సంభ్రమ
 ముండగబుట్టిశత్రుల ౯ । దోహత లీలద్రుంచిధర
 నుర్భరభారముమాడ్చి నట్టిసీసాహసవృత్తి యెవ్వ
 కనాటియెశీహరిజానకీపతి. (౯౨)

చ. త్రిపురముల ౯ వినాకియతి తీవ్రగణేశగు

యింపబూనినకాగపటముచేత యాననుజకా
నులకావ్రతిశౌచశీలనుల్ చపలతినొందజేసి
లుసాయకి మైహును నేసిల్పియుకాద్రిపురసు
రులకామగమి లేజును నొందుచు జానకీవతీ. (౧౪)

చ. సురనిరకి ప్రలంబహర మోదితపాపసమ
హవంశితోనురగుచోరగప్రయుఖ సుందర
వసరోదహననాచరశరశంఖచక్రకరవాలధ
ర్ధరకంబుకంధరావరమ పవిత్రలోక జన పాల
శ్రీహరిజానకీవతీ. (౧౫)

చ. తల్లియు నాన్నుదింటి వనిదండన సేయు
బూనినప్పుడేకలు గానినున్నదివ గావునుట
చును సోగిలోపలకాదస్లిమి జ్ఞాంబులను తక్ష
యుజాపినయట్టినిన్నవా యులము నందు నేద
చియుబ్బుచును నునుజానకీవతీ. (౧౬)

చ. సురపతియాగముకాదనకు బొప్పడ జేయర
టంబు వానయుకామరియగ జేయగొప్పికలుగొం
దలనందుచురాన్లవాననే వెరచియుక్ష్మక్ష్మక్ష్మ
యినవేగ మెబూధర మెత్తికాచితో గురుభుజశ్చ
గృహాలిహరి గొంతుకమారకి జానకీవతీ. (౧౭)

చ. నరునకు సారధైనలచినాకులుమెచ్చగ బయ

పాతి వైదురమున గౌర వాదులను ద్రోణునిభీష్ముని
 వింశశయ్యలకాదురములు గెల్పుశంక రుని పోలి
 కనందరిద్రుందిరాజ్యముకాదు యిరవుగధర్మపుత్రు
 నకునిచ్చితోహచ్చుగజానకీపతి. (౯౭)

ఉ. ఉత్తరగర్భమందు సుగుణోజ్వల బాలుడు
 ద్రాణిబాధచే దత్తర పాటు సందన దుతా పము
 మోర్పక కృష్ణకృష్ణయో దితజగన్మతఁ డైనను శీ
 ఘ్రమెకావు మటన్మయంతలోహ్మగుణాలుగా చితి
 వియాక్రియ గావ వెజానకీపతి. (౯౮)

ఉ. బాలులతోడ గూడుకొని పాయక గొవుల
 మేపుచుండగా నేలయుఁ గివండుచును నెట్టుక
 వచ్చెటికారుచిచ్చుగో పాలులు జూచి భీతపడి బా
 రుచుగావ వెక్కిరియన్నగో పాలులగా చురీతిన
 నుబాయక కావ వెజానకీపతి. (౯౯)

ఉ. బాలుని జేరియెత్తుకొని పాపపురక గాసి చం
 టజేదును దాచి చిమా యరూపమున దగ్గిరదీనుక
 చన్నగుడ్చినకా బాలిక చన్నగుడ్చి యును పాణ
 ములంతము నొంద జేసి తొ బాలుడ నాడువో జగ
 తే భారముదాల్చిన జానకీపతి. (౧౦౦)

ఉ. అయ్యయో పాప కన్తుడని యాడిప్రసాదు
నైతిగానినే । నియ్యడభక్తిదప్పకను యెప్పుడు
మృకయున్నవాడమా । యయ్యమహానుభావనని
నారడిబెట్టకు నాదుశత్రులన్ । జయ్యనదుంబి నె
తలపు సాంగము సేయ వెజానకీపతీ. (౧౦౧)

చ. పలుకులు సత్యవాక్యములు పాణితలంబు
యప్రదానమున్ । సలలిత మైనచూపులవిసంప
లీలెడుపాదసర్వముల్ । కలకలజూపిసర్వమును
ల్లిగజేయుమటంటికిన్నునే । దలచితినాదు కోర్కె
యునుతథ్యము జేకురజానకీపతీ. (౧౦౨)

చ. జనకజతోనయోధ్యకురు సంపదతోజను
దెంచునప్పుడున్ । మనమునకోపవేగమున మార్తా
నవచ్చినజామదగ్నినిన్ । గనుగొనిబాహుశక్తిఘ
నకౌశలమెల్లనుజారగొంటి నా । మనసిజగన్న
తండ్రియసమానపరాక్రమజానకీపతీ. (౧౦౩)

ఉ. సత్తెమునిల్పనయ్యయవసన్యములాడిన నీకు
నెవ్వరున్ । యుత్తరమియ్యగాగళరుయోరఘునా
యకనీదుచిత్తమున్ । సత్తుగనాపయిన్ నిలిపిసంతస
హంకరజేసినాదుయీ । తత్తరపాటుదుఃఖమును
తాపముదీర్చు వెజానకీపతీ. (౧౦౪)

ఉ. ఎన్నడుమాకు దిక్కుగలదెన్నడు దైత్యుల
బాధమానుమే! మెన్నడుచింతమాని సుఖి యింతు
మటంచును రాచులిచ్చిలో! నెన్నికతోడదిక్కును
చు నెవ్వనిగొల్పుచురట్టి యీశ్వరున్! బన్నగత
ల్పుగొల్చెదనుభావములోపల జానకీపతీ. (౧౦౪)

ఉ. ఎంతకున్మృత్తిచాలకనుయెందరుచీయుని య
గుజేసినన్! సంతసమందుకొంచు గతసారభవాం
బుధి ముద్దిముద్దియా! వంతయుమీపదస్థరణ వాక్కు
నదల్పక యున్నదుర్జనున్! జితధరింప జేయుము
భజించెదమొక్కెన జానకీపతీ. (౧౦౫)

చ. కురుపతిమత్స్యరంబుననుకొంచకత్రౌపదికో
కలాల్యగా! హరిహరి కావుకావుమనియాతన్! ర
వంబువమిమ్మువేడినన్! మురహరకాచిబోచితివి
మొక్కుచుజేతులుదియ్యరేసురీసురువున జూద్ది
నాడరనుమానక బోవును జానకీపతీ. (౧౦౬)

చ. కలియుగమంత్యమందు సురకటకులైనకి
తాతవర్గముల్! బలిసియువర్గ సంతకము బాటుక
జేసినకల్కిరూపమై! ఖలులనుద్రుంచి శిష్టులను
గాచిత్వించును వేదజాలముల్! బలుకగ నేనునీచ
తణపన్మమున మ్మితి జానకీపతీ. (౧౦౭)

చ. వరుసవ శౌవ తారముల వాసీగడు స్థూః
 నుగ్రించివేయగా | ధరజనియించినాడవని తద్దయ
 నమ్మితి నాదుశత్రులక | సరగునలోకకంటకుల
 య్యనద్రుంచియు. కీతిక నిల్పితౌ | బిరుదుప్రశాః
 శాలివనిపేర్చి నుతించి జానకీపతి. (౧౦౯)

చ. సుగతియునిచ్చుకర్మములచోద్యముగా నెడ
 బాపునెప్పుడుక | బగుతులు నాశమందు మరుబంధు
 సుహృజ్జనమిత్రవర్గముల్ | జగతిబ్రసిద్ధిమెందుడు
 రుచక్కగ సేమముగల్గుచుండుమీ | యుగణితనా
 మకీర్తిసలనంబుజలోచన జానకీపతి. (౧౧౦)

చ. ఓసరగనీమదాసు. లాయొక్కనిమేషము
 నీమపాదముల్ | బనివడిపూజజేసి పరిపాకము
 నొందినవానినీర్మిలక | యని శముబ్రోచుచుక మ
 రియునందగ రానటువంటి లోకముల్ దనరగ ని
 చ్చియేలుదువుతా పసనన్నుతజా. కీపతి. (౧౧౧)

చ. ఎన్నిక నెన్నిలెన్నసములెంతయు సేతును నీ
 మచిత్తముక | వెన్నవలెంగరం గగనువేయవిధం
 బులనీమదాసులక | సున్నన జేసి కాక్షవని మాటికి
 మాటికినిన్నుపల్తునీ | కన్నను నాకుయావు లిక గ
 ల్లుదులే పారిజానకీపతి. (౧౧౨)

ఉ. పౌద్గున లేచినూర్య కులభూషణ రాఘవు
కాదవత్సముల్ । బుద్ధినియుంచి పుష్పముల బూజ
గానర్చిన పుణ్యభూజనుల్ । హద్దుగిశత్రుచోర భ.
మనునది జేందగుయెన్న జాలుమీపద్మలు వింటి
భద్రగిరివట్టరాఘవజానకీపతీ. (౧౧౩)

చ. ఘనమగు కౌశ నేగమున గాగ్నుక మష్టు
మనెక్కు బెట్టినీ । వనువుగ పాణముకొనొడిగియిం
బుద్ధిపైవిగుడింపబూనినకా । చనఁగిహస్తాకృతంబు గతి
వచ్చియు పాణమునందునిల్వడె । యినకులచంద్ర
నీమహిమయేదికనిప్పుడు జానకీపతీ. (౧౧౪)

ఉ. శంకలులేక చెసెతిని జేయగరా నటువంటి
పాపముల్ । పంకజనాభనీమపదపంకజకాదల జే
ర్చియుండగా । శంకలు మేలగల్గెను శంకరయె
వ్వరికైన వెర్వనీ । కింకరకోటిలో నొకడగ్గిన
హింపవెజానకీపతీ. (౧౧౫)

చ. దినకరచంద్ర నేత్రములు దివ్యకిరీటముకుం
డలంబులుకా । ఘనమగు కౌస్తుభంబునవకాంచన
చేలములక్రిచ్చెంగటకా । దనరెడు నట్టిరూపమును
దాసుమాసంతసమంబు నట్లుగా । ననిశము జూపి
యాపదలనన్నియు బాపవెజానకీపతీ. (౧౧౬)

చ. దశరథునాజ్ఞ దప్పకను దాలిమితోడత స
త్యవాదినై । వెనబకు నా బు గేండ్లు మని వేషము
తోవన మందునుండినీ నసురులద్రుంచి భూసురుల
యాజ్ఞ సుపట్టణ మేలిత్రారయో । రసిక కులావతం స
రఘు రామదయాచుయ జానకీపతీ. (౧౧౭)

చ. కరమునురక్తి నెవ్వడొక కాలమునందున నీ
దు నాచుముక । బరుండి రాచు రామయని పల్కిన
మాత్రనుబ్రంహ హత్యయుక । మరువక గౌరవ
దాఘమునుమానుగ వాశిశుహత్య సాపముక । ని
రతము బెండపంచునుడిసిక భజిముం న జానకీ
పతీ. (౧౧౮)

జానకీపతిశతకముముగి నెను.

ఈగ్రంథము భక్తి పరమైన దిగనుక కేవలం
లక్షణములను విచారించవలసిన అగత్య
ము లేక పోయినది.

